कामोक्त इति किम्। इच्छन्करोति।

विधिनिमन्त्रणामन्त्रणाध्येषणासंप्रश्नप्रार्थनाप्रेष्यप्राप्तकालादौ ॥ २२ ॥

सदा योगं कुर्यात्। इह भुञ्जीत भवान्। इह शयीत भवान्। पुत्रमध्यापयेद्भवान्। किं भो वेदमधीयीय। उत तर्कमधीयीय। भो भोजनं लभेय। प्रेषितस्त्वं गङ्गां गच्छेः। प्राप्तस्ते कालः। तपः कुर्याः। एवं गी।

समर्थनाशिषोर् गी ॥ २३ ॥

अशक्ये ऽध्यवसायः समर्थना। सिन्धुमपि शोषयाणि।

तुक्योस् तातङ् वाशिषि ॥ २४ ॥

पातु पाताद्वा शिवः। पाहि पाताद्वा शिवः।

मुङ्मृशार्थे हि त स्व ध्वम् ॥ २५ ॥

पौनःपुन्ये ऽतिशये चार्थे सदा ग्या हि त स्व ध्वम् स्युः। मुङ्मृशं वा लुनाति लुलाव लविष्यति वा। लुनीहि लुनीत लुनीष्व लुनीध्वम्।

मास्मेन धीद्यौ ॥ २६ ॥

मास्मशब्देन योगे सदा धीद्यौ स्तः। मास्म भवद्दुष्वम्। मास्म भूच्छोकः।

मा टी वा ॥ २७ ॥

मायोगे सदा टी स्याद्वा। मा विरंसीत् सुखम्। मा विरमतु। मा विरंस्यति।

ञ् आशिषि ॥ २८ ॥

जीव्याच्चिरं सज्जनः।

स्मर्थैस् त्य् अयदि वतीते ॥ २९ ॥

स्मरणार्थैर्योगे ऽतीते काले ती स्यात्। यच्छब्दश्चेद्न प्रयुज्यते। ध्यपवादो ऽयम्।

स्मरस्येनं नंस्यसीशं यत्स्मरस्यानमः शिवम्।